

05/05/2016

## El reingrés dels estudiants al sistema universitari públic català



Aquest estudi, desenvolupat a partir d'informació d'estudiants universitaris catalans, ha detectat diversos perfils d'alumnes que abandonen els estudis i hi tornen més endavant. Els resultats apunten, entre altres, a la necessitat d'establir plans per a la transició a la universitat, l'acollida i l'acompanyament dels estudiants universitaris per evitar l'abandonament i el posterior canvi d'estudis. Cal, doncs, millorar el sistema d'orientació i accés a la universitat per tal de millorar el rendiment dels estudiants i la qualitat del sistema universitari.

Els estudis sobre el reingrés o el retorn dels estudiants als programes d'Educació Superior un cop els han abandonat constitueixen, juntament amb els estudis tradicionals de persistència i abandonament, un element clau per millorar la qualitat de les institucions del sistema educatiu universitari. Tanmateix, atesa la manca de dades a nivell nacional que permetin monitoritzar els estudiants més enllà d'una institució concreta, aquests estudis tendeixen a ser limitats ja que acostumen a centrar-se en una única institució.

Utilitzant una base de dades longitudinal proporcionada per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU Catalunya) que inclou informació sobre una població de 21.473 estudiants universitaris, l'estudi publicat a la revista internacional *Higher Education Research & Development* té com a objectiu desenvolupar i provar un model exploratori sobre el reingrés dels estudiants al sistema universitari públic català.

Els resultats d'aquest estudi suggereixen l'existència d'un grup d'estudiants, que podríem anomenar "experimentadors", que decideixen abandonar els seus estudis després d'un curt període de temps i amb molt pocs crèdits superats, que es tornen a matricular (reingressen) immediatament el següent curs escolar i en una àrea de coneixement diferent a la inicial. Aquest fet, per si sol, constitueix una clara evidència de la ineficiència del nostre sistema d'orientació i accés a la universitat. Així mateix, existeix també un nombrós grup d'estudiants que, després de dedicar diversos anys a la seva educació universitària i gairebé haver acabat els seus estudis, decideix abandonar amb una probabilitat molt baixa de tornar-se a matricular. Els pocs estudiants que acaben matriculant-se, ho fan després d'un llarg període de temps i per iniciar uns nous estudis d'una àrea de coneixement diferent a la inicial. Finalment, les dades analitzades mostren una clara connexió entre l'edat, la nacionalitat i la probabilitat de re-ingrés, el que posa en qüestió les polítiques d'acollida i retenció d'estudiants "no tradicionals", especialment aquelles adreçades als estudiants internacionals i als estudiants majors de 25 anys.

En resum, els resultats d'aquest estudi suggereixen, d'una banda, la importància d'una detecció precoç dels estudiants en risc d'abandonament prematur (estudiants experimentadors) i, d'altra banda, la necessitat de desenvolupar polítiques que evitin l'abandonament i el canvi d'estudis de l'alumnat sènior amb una gran part dels crèdits superats en la titulació inicial. Així mateix, el resultat apunten a la necessitat d'establir plans per a la transició a la universitat, així com per a l'acollida i acompanyament dels estudiants universitaris. Aquests plans haurien de comptar amb els instruments i els suports necessaris per evitar, en primer lloc, l'abandonament dels estudiants i, en segon lloc, el canvi d'estudis i/o universitat una vegada els estudiants han abandonat. Aquest tipus d'intervencions requeririen d'una acció conjunta de tots els agents i estructures universitàries implicades, assegurant la complementarietat de les accions de tutoria i orientació portades a terme en els diferents nivells (sistema, universitat, facultats i titulacions), així com la combinació de polítiques d'àmbit general amb accions focalitzades en grups concrets que permetin millorar tant el rendiment dels estudiants com la qualitat del nostre sistema universitari.

**David Rodríguez-Gómez**

Departament de Pedagogia Aplicada – UAB  
[David.Rodriguez.Gomez@uab.cat](mailto:David.Rodriguez.Gomez@uab.cat)

**Julio Meneses**

Universitat Oberta de Catalunya  
[jmenesesn@uoc.edu](mailto:jmenesesn@uoc.edu)

**Referències**

[View low-bandwidth version](#)